

HFM

Hajrá Futás Magazin

DIGITÁLIS KIADVÁNY
Alapítva: 2015
VI. évfolyam
2020. július – 17. szám

*„Mi a szép a futásban? Az, hogy egyedül vagy, és csak magadra számíthatsz.”
Rózsavölgyi István*

Egy világcsúcs története Oros Ágnes emlékezik

Kazi Aranka

Oros Ágnes

Gondolatok az atlétikáról – Miért az atlétika?
Gondolatok az atlétatalálkozókról – Szép múlt
Egy híján húsz jó tanács kezdő futóknak

Gondolatok az atlétikáról

Herth Hajnal

Versenyzői múltam örömei, sikerei sokszor elővillannak a mindennapokban. Elég, ha egy sporteseményt nézek, látok, vagy olvasok róla. 15 éves koromtól jártam edzésekre. Az Újpesti Dózsában kezdtem Kontsek Joli néninél, s a súlylökés tetszett meg. Gyorsan fejlődtek az eredményeim, az utánpótlás-válogatottság után sok éven keresztül (13 év) a felnőtt válogatott csapat tagja lehettem, 29 alkalommal. Abban az időben a sport, a válogatottság jelentette nekem a külföldre való eljutás lehetőségét. Szabadtéren ötször, fedett pályán háromszor nyertem országos bajnokságot. Egyéni legjobb eredményem 18,00 méter volt, de úgy éreztem abban

az időben, hogy többre is képes lehettem volna. Számomra a sport hozta meg a szerelmet is. A tatai edzőtáborban ismerkedtem meg Sanyival, Vörös Sándor kalapácsvetővel, akinek legjobb eredménye 77,80 méter volt. 1980 tavaszán megesküdtünk, majd 2 év múlva megszületett az első kislányunk. A következő években igazán jól ment a súlylökés, évről évre fejlődtem. Legtöbbször „családi edzéseink” voltak, mivel vittük magunkkal a kislányunkat is. Sanyival jól kiegészítettük egymást, közösen edzettünk, edzőtáboroztunk, lelkiekben együtt készültünk a versenyeinkre. 1986 februárban ugyanazon napon, ugyanazon órában nyertünk téli bajnokságot, Sanyi kalapácsvetésben a Népstadion dobópályáján, én súlylökésben az Olimpiai Csarnokban. Második kislányunk születése után Sanyi edzőmként örülhetett bajnoki sikereimnek.

Örök fájdalom, hogy 1997-ben fiatalon eltávozott. Tiszteletére azóta minden évben, az idén 23. alkalommal a Budapest Bajnokság kalapácsvetésben rá emlékezünk. Közel 20 év versenysport az életemben, amiről nagyon sok szép emlékem van. Megtanított a kemény, kitartó munkára, fegyelmezettségre. Jó döntés volt részemről az atlétikát választani.

Herth Hajnal országos bajnokságot nyert két alkalommal szabadtéren és egy alkalommal fedett pályán súlylökésben. Egyéni legjobb eredménye: 18,00 m (1988).

Vanyek Zsuzsa

10 évesen szerettem bele az atlétikába. Városomban, ahol születtem (Komló), minden évben rendeztek egy váltóversenyt az iskoláknak, 10 fős csapatokkal, május 1-jén. Én voltam, aki zárta a versenyt, azaz a tizedik befutó. Nagyon tetszett, hogy az egész város hangosan drukkol és biztat! Akkor határoztam el, szeretnék majd egyszer egy nagy stadionban versenyezni, ahol majd sok néző előtt bebizonyíthatom tehetségemet.

A gimnázium elvégzése után kerültem fel Budapestre, a TF-re, ahol kezdetben többpróbával és gátfutással foglalkoztam, persze néha a távolugrás is szóba került. 20 évesen nyertem először felnőtt magyar bajnokságot távolugrásban, ami még számomra is meglepetés volt. Innentől kezdve elindultam egy olyan úton, ami meghatározta a további sikereimet. 22 évesen döntöttem meg a nagy példakép, Szabó Ildikó csúcsát, eközben hétpróbában is elkezdtem hozni az eredményeket. Legnagyobb sikerem az 1. Atlétikai Világbajnokságon született, ahova nagyon szerencsésen jutottam ki, de azt hiszem, megháláltam, hogy elindulhattam Helsinkiben. Itt ugrottam 681cm-t távolugrásban, országos csúcsot, és lettem 6. helyezett. Ez a csúcsom 19 évig élt. Életem egyik legnagyobb élménye volt, hogy sok szuper atlétát láthattam testközelben, és versenyezhettem a legnagyobbakkal. Legfájóbb pont egész pályafutásom alatt a Los Angeles-i olimpia bojkottálása volt, ahova sajnos nem juthattam el. Ezen a mai napig nagyon nehezen tudom túltenni magam. Sok szép emlék, rengeteg magyar bajnoki aranyérem, több magyar csúcs, sokszor képviselhettem Magyarországot válogatott viadalokon, ez örökre megmarad, és soha nem fogom elfelejteni. 23 évet töltöttem el az atlétikában versenyszerűen, sokat kaptam az atlétikától, rengeteg barátot, sok szép emléket, voltak nehezebb évek, de mindig örömmel és szeretettel gondolok vissza rá.

Vanyek Zsuzsa világbajnokságon és fedett pályás Európa-bajnokságon VI. helyezett távolugrásban. Országos bajnokságot nyert tíz alkalommal, fedett pályán nyolc alkalommal távolugrásban. Országos csúcsot ért el távolugrásban. Egyéni legjobb eredménye: 6,81 m (1983).

Cseke

www.hajrafutas.hu
Facebook: HAJRÁ FUTÁS

HFM HAJRÁ FUTÁS MAGAZIN

- Futással foglalkozó lap ▪ Főszerkesztő: Cseke István. Szerkesztő: Varga Lajos ▪ A szerkesztőség címe: 4225 Debrecen, Perem utca 25.
- E-mail: istvancseke55@gmail.com ▪ Telefon: 06-30-695-3880 ▪ A „HAJRÁ FUTÁS” Egyesület digitális kiadványa ▪ Grafikai munkálatok: ifj. Cseke István
- Fényképek: Ambrus László, Berényi Ibolya, Dremák Albert, Kiss Fruzsina, 100 Év Atlétika ▪ Nyomdai előkészítés: Barna Ildikó

A magazin letölthető a www.hajrafutas.hu, a www.hrse.eu honlapokról és a Facebook HAJRÁ FUTÁS csoportban.

A szerkesztőség hozzájárul a magazin egészben vagy részletekben történő másolásához és terjesztéséhez.

Miért az atlétika?

Kiváló sportolók, akiknek az atlétika fontos szerepet játszik mindennapi életükben. Bár különböző versenyszámokban versenyeznek, de egyvalamiben teljes mértékben megegyeznek: az atlétika szeretetében.

BÁNÓCZY ÁRPÁD NIMRÓD utánpótlás Európa-bajnokságon résztvevő rövidtávfutó

„Hét-nyolc éves lehettem, amikor a nagymamánál a tévében atlétika ment, azon belül is a távolugrás. Nagyon tetszett, hogy milyen hatalmasakat tudnak ugrani. Már akkor eldöntöttem, hogy én is ezt szeretném csinálni. Kilencévesen kezdtem el atletizálni, a tesitanárom javaslatára. Édesanyám egyik barátjánője vitt le a Vasashoz, ahol először futhattam rekortánon. Már az első edzések alkalmával beleszerettem. Nem voltam tehetséges. Nagyon csúnyán futottam, de elképesztően szerettem. Az évek múlása alatt megtanultam egyre jobban futni, és ezáltal jöttek az eredmények is. 10 év telt el, és még mindig azt érzem, hogy ezt szeretném csinálni!”

DETRIK BALÁZS országos bajnok súlylökő

„Az atlétika a legkomplexebb sport. Gyorsnak, erősnek, dinamikusnak, kitarónak kell lenni, legyen szó bármely mozgásformáról (futás, ugrás, dobás). Aki kellő alázattal végzi el a munkát, biztos, hogy sikereket fog elérni.”

ESZES DÁNIEL ifjúsági Európa-bajnok rövidtávfutó

„Én azért választottam a sportok királynőjét, mert gyerekkoromban mindig lenyűgözött ahogy egymásnak feszülnek a legjobbak a pályán. Örömmel néztem a tévében mindig, amikor a világversenyeken a sportolók egy átlagember számára lehetetlen teljesítményt értek el. Azóta azért küzdök én is, hogy ott lehessenek a világversenyekek élvonalában, és hasonló hihetetlen teljesítményt mutassak, hogy bebizonyíthassam, én is képes lehetek rá.”

FURULYÁS LILI országos bajnok rövidtávfutó

„Egyszerű, mégis összetett kérdés. A futás jelenti számomra az edzést, az edzőt, és persze az edzéstársat. Ezek az összetevők teszik teljessé a futás élményét, nem utolsósorban pedig segítenek elérni a céljaimat. Amikor felhúzó a szöges cipőt a lábamra, úgy érzem, jöhet bármilyen nehézség, én le fogom küzdeni. Persze előfordulnak olyan

napok is, amikor nem elég az akarat és az elszántság. Úgy gondolom, ezek az alkalmak formálják leginkább a személyiséget, és ezáltal válok ellenállóbbá. Az atlétikapályán szerzett tapasztalat számomra olyan kincs, amit senkivel és semmire nem cserélnék el.”

PAP MÁRK EYOF-on bronzérmes rövidtávfutó

„Azt mesélték nekem otthon, mivel pici súllyal születtem, hogy mindenben megkésésem a fejlődésem, kivéve a mozgás. Abban irtó gyors voltam, kezemlábam állandó mozgásban volt, csak ha aludtam, akkor álltam le. Sosem volt kérdés, hogy az atlétikát választom. Nem is próbáltam ki más. Anya is futó volt, és sportiskolába járt. 7 éves koromban levitt az Ikarus-pályára, mert javasolták neki, hogy keresse meg Nagy Józsi bácsi edzőt. Nem az ő és a Vékony Judit néni által vezetett csoporthoz tartoztam volna, mivel ők nagyobbakkal foglalkoztak, de csináltam azokat a feladatokat, amiket a többiek is. Maradtam. Megszerettem. Szerettem a csoportversenyeket, de az egyéni bajnokságokat is. Jöttek a sikerek. Majd ifj. Tomhauser Istvánhoz kerültem, mert körvonalazódni kezdett, hogy nekem a rövidtáv és a gát jön be. Kisebb voltam testalkatilag, mint a többiek, de ifi korban is sikerült hozni a versenyeken a formám. Majd Belgiumba kerültem, ahol nemzeti bajnok lettem 60 m gáton és síkon is. Hazaköltözés után Pista bácsinál folytattam az edzéseket és a versenyzést. Hogy miért az atlétika? Mert nincs két egyforma edzés, nincs két egyforma verseny. Mert kitartásra, fegyelemre, koncentrálsárra nevel. Mert kiváló edző és csapattársak mellett tölthetem az időm. Mert életcél ad, legalábbis nekem.”

ZELLER ZSOLT szenior futó

„Édesapám élt-halt a magyar sportért. Olimpiai győzelmeink eredményhirdetésein mindig elsírta magát. Nagyon szerette a magyarságot. Balczó-émlékestre is vitt magával. Háromszoros olimpiai bajnok ökölvívónk, Papp Laci bácsi többször is volt a 70-es években Szelidi-tavi üdülőnkben hajnalig tartó ulticsaták résztvevője édesapámmal együtt. Imádtam ezeket a közvetlen, híres embereket, felnéztem rájuk. Ilyen gyerekkor után egyértelmű volt, hogy a sport fontos érték lesz az életemben. Édesapámnál kezdtem el atletizálni, majd testnevelés tagozatos gimnáziumba és testnevelés szakos tanári szakra kerültem Szegedre. Iskolaidőim alatt rendszeresen atletizáltam, középtávfutó voltam. Aranyjelvényes ifjúsági, majd junior I. osztályú szintes lettem. Ötszörös főiskolai, egyetemi országos bajnok, universiade-válogatott, 1500 méteren utánpótlás OB 3. helyezést szereztem. A főiskola befejezése után abbahagytam a versenyszerű futást, de a sportolást soha. 25 év után immár 7 éve egykori futótársaim hívó szavaira újra elkezdtem futni rendszeresen a szenior atlétikában. Kétszeres EB 8. helyezett eredményem van M50 kategóriában 3000 m-es akadályfutásban. Fő célom egészségem megőrzése, a sportbarátaimmal való kapcsolat ápolása és édesapám emlékének őrzése futásaimon keresztül is.”

Gondolatok az atlétatalálkozókról

Mottó:

A futást szeretni, az edzés nehézségeit legyőzni, a versenyzés nemes küzdelmét átélni, a célba érkezni, a dobogón állni, a siker magasztos pillanatait megélni, atlétának lenni.”

Azt gondolom, emlékezni, a szép múlttal foglalkozni, azt ápolni kötelesség. Sokan, sokszor elmondták már, hogy a múlttal foglalkozni kell. Ugyanakkor vannak, akik csak és kizárólag a jövőbe tekintenek, és a múlttal való foglalkozást avíttnak, értelmetlennek tartják. Én másként gondolom. Mindenekelőtt a szeretet oldaláról közelítem meg a múlttal, a szép múlttal való törődést, foglalkozást. Ez az alapja az atlétatalálkozóknak. Minden, ami ott történik, mindenekelőtt a találkozás öröme, a közös futás, a dobogóra állítás, az elért legszebb eredmények ismertetése, a kis ajándékok, a rajtszám, az emlékérem, az emléklap, az egyedi póló mögött nem más húzódik, mint a szeretet. Szól a tiszteletről az egykor maradandót alkotó atléták előtt. Szól a példamutatásról, amelyre talán nagyobb szükség van napjainkban, mint volt bármikor. Szól a jó érzésről, az örömszerzésről, amely kölcsönös, a szervezőnek, a rendezőnek éppúgy, mint a meghívott atlétáknak. Mindez köszönhető az önzetlen támogatóknak is, akik hozzájárulnak a rendezvény sikeréhez. Orendi Mihály, Orosházi Csaba, dr. Pósnán László, Patakiné Rózsavölgyi Anikó, az AFV Tábla-üzem, a MEGAVILL Kft., a Te és Te 07 Kft., az FM 90 Campus Rádió. Bízom benne, hogy az eddig megrendezett találkozókhoz hasonló szellemiségben tudjuk folytatni és megrendezni a következő években is az atlétatalálkozókat. Mindenekelőtt ez év szeptember 5-én a XX. század magyar gyaloglóbajnokokat várjuk szeretettel. 2021-ben a dobókat, 2022-ben az ugrókat, 2023-ban a többpróbázókat, majd 2024-ben ismét, mint 2019-ben, a futókat szeretnénk meghívni Debrecenbe, a csodálatos Nagyerdőbe.

Hajrá Futás!

Cseke István szervező

Atléták a találkozókról:

„Hálás vagyok az életnek, hogy megélhettem. Megadatott a lehetőség egy időutazásra, visszaemlékezésre. A magyar atlétikában egyedülálló.”

„Zseniálisan jó, eredeti ötlet a korábbi futóversenytársak összehívása! Hiszen az időződés – amivel én is évek óta barátkozom – egyik hangsúlyos örömforrása: találkozás régi ismerősökkel. Felejthetetlen ünnep lesz a régi versenytársak újra megtalálása ugyanúgy, mint ahogy a versenyek és a mindennapos edzések évtizedekkel ezelőtt.”

„A múlt értékeinek köztudatban tartása előmozdítja a jelen értékteremtő munkáját is, és egyben egy jóleső elismerés is azok felé az atléták felé, akik egykoron a magyar atlétika égén csillogtak.”

„A sok régi kedves barátnővel és sporttársal, akikkel együtt töltöttem életem meghatározó éveit, találkozni különleges élményt nyújtott. Felidéztek már-már elfeledett közös emlékeinket a sportpályákról, versenyekről, edzőtáborokról.”

„A találkozó, azaz a szívből jövő invitálás, megérintett.”

„Szerencsésnek mondhatom magam, hogy találkozhattam egykori atlétatársaimmal. Nagyszerű volt együtt futni és kéz a kézben áthaladni a célvonalon, átélni a sport legnagyobb örömeit, felállni a dobogóra, ami oly sokszor megadatott valamennyiünknek.”

„Nagyon meghatódva éreztem magam, hogy gondoltak rám, s méltattak arra, hogy ott lehessenek a XX. század magyar női távfutó bajnokai között. Minden atléta arcán örömet láttam. Nagyon köszönöm, hogy ott lehettem. Szép, lélekemelő volt a találkozó.”

7 találkozó 7 kép

2012

†Deák Nagy Imre – Borka Gyula – Zemen János – Horváth Béla

2013

Véninger Katalin – Mohácsi Éva – Monspart Sarolta –
Ágoston Zita – Róder Katalin – Völgyi Zsuzsa – Csordós Rita –
Zsilák Ilona – Koleszár Éva – Újhelyi Mária

2015

Lukács László – †Tatár István – †Léopold Endre – Gresz Lajos

2016

Szabó Ildikó – Pál Ilona – Lipcsey Irén – Mohácsi Éva – Pusztai Éva
Ecsekíné Juhász Erzsébet – Palombi Margit – Baumann Gizella

2018

Molnár Gizella – Visnyei Márta – Lipcsey Irén – Todorán Erzsébet

2017

Béres Ernő
a dobogón

2019 A XX. század magyar futóbajnokai

Egy híján húsz jó tanács kezdő futóknak

1. Ne azért fuss, hogy lefogj, vagy hogy egészségesebb legyél! Azért fuss, mert futni jó! Futás közben az ember boldog. Ha rászoksz a futásra, te is megtapasztalod.

2. Ne sajnáld a pénzt egy jó futócipőre! Legyen vastag a talpa, hogy tompítsa a lábadat érő ütések! Legyen kemény a sarokrésze, hogy megtartsa a lábfejed! Legyen megerősítve az eleje oldalt, mert ott nagy igénybevételnek van kitéve! Legyen egy számmal nagyobb, mint az utcai cipőd, mert futás közben a lábfejed egy kicsit „szétmegy”!

3. Az öltözéked többi része legyen kényelmes! Ne öltözz fel nagyon, mert futás közben úgyis kiizzadsz! Nagy hidegben viszont legyen rajtad sapka, sál, kesztyű! Anyukád is megmondta.

4. Alakítsd át a napirended! A futásnak legyen állandó helye a mindennapjaidban!

5. Futni minden körülmények között lehet a jégesőt, a zivatart és a vaksötétet kivéve, sőt szökőár, földrengés és vulkánkitörés esetén kifejezetten ajánlott. Télen ugyan nehezebb futásra alkalmas helyet találni, de nem lehetetlen. A kerékpárutakról el szokták takarítani a havat.

6. Futás előtt két órával már ne egyél! Közvetlenül előtte igyál egy pohár vizet, úgyis ki fogod izzadni, és menj el WC-re! Főlölsleges terheket ne cipelj, és kíméld magad az ebből adódó kellemetlenségektől! Legyen nálad mindig pzs vagy WC-papír! A természet lágy ölén még megoldható az adódó problémákat.

7. A bemelegítés és a levezetés fontos része az edzésnek, de megteszi helyette, ha a táv elejét és a végét lassabban futod. Ha rá tudod venni magad, végezz nyújtó gimnasztikai gyakorlatokat, mert a futás az izmokat és az ízületeket merevebbé teszi!

8. A helyes futómozgás kialakul, ha rendszeresen futsz. Azért nem árt, ha néhány jellemző hibát nem követsz el. Makacs tévhit, hogy a levegőt az orron át kell beszívni, és a szájon át kifújni. Bátran vegyél levegőt a szádon át, mielőtt fulladozni kezdenél! Ne lépj túl hosszúakat, mert csak kifárasztod magad a természetellenes mozgással, és nem haladsz jobban! Ha jó erőben érzed magad, akkor se fuss szökdelve, mert főlölsleges erőpocsékolás. A karmunkáddal segísd a futásod! Az alkarod és a felkarod valamivel kisebb szöveget zárjon be, mint a derékszög! Leeresztett vállakkal futni természetellenes. Ha egy kicsit felhúzott vállal futsz, kényelmesebben veszel levegőt.

9. Ne hallgass zenét futás közben, mert balesetveszélyes! Hallanod kell a környezet zajait.

10. Fokozatosan terheld magad! Ha nem bírsz futni, kezd lendületes sétával vagy kerékpározással!

11. Ne ötletszerűen fuss! Legyen edzésterved, amit bizonyos határok között változtathatsz, ha az élet és az észszerűség úgy kívánja!

12. Ha nincs kedved hozzá, akkor is fuss! Az első néhány kilométer után megjön majd a kedved is. Ha nehezen veszed rá magad a futásra, fuss másokkal!

13. Futás közben ne állj meg, ne sétálj, mert utána nehezebben futsz tovább! Ha kibicsaklott a lábad, annak is a legjobb gyógyszere a futás.

14. Ha szembefutnak veled mások, illik nekik köszönni, ha nem is ismered őket.

15. Ha versenyzel, a saját ritmusodban fuss! Ne fúsd el magad! Az elejét nyomd meg, hogy jó pozíciód legyen, de utána egy kényelmesebb tempóra állj be, és majd a végét nyomd meg újra!

16. Futás után minél hamarabb igyál, egyél! Így gyorsabban regenerálsz. Viszont ha fogyni szeretnél, akkor két óra hosszágig ne egyél, de innod akkor is fontos. Ha rendszeresen futsz, akkor vitaminokat és táplálék-kiegészítőket is ajánlatos fogyasztanod. Amit kiizzadsz, elhasználsz, azt pótolnod kell. Így lassan futó kinézeted lesz.

17. Vigyázz az egészségedre! Ha beteg vagy, sérült vagy, ne fuss! Gyógyulj meg, mert többel kötöd be!

18. Kíméld az ízületeidet! Minél kevesebbet fuss betonon, aszfalton vagy rekortánon! Az erdő a legjobb és a legszebb futótér. Ha mégis a közútra kényszerülsz, akkor fuss mindig az út bal oldalán, a forgalommal szemben, és legyen rajtad valamilyen ríktó színű ruhadarab, valamilyen fényvisszaverő felület!

19. Tűzzél ki magadnak célokat, hogy motivált legyél! Legyen célod a rendszeres futás! Később lehet a célod egy táv teljesítése vagy egy időeredmény elérése. Sok versenyen adnak már befutóérmeket. Ha sokasodnak az érmeid, az a teljesítményed látható jele lesz.

Varga Lajos

Hajrá Futás!

EGY VILÁGCSÚCS TÖRTÉNETE

Kazi Aranka 880 yard: 1954. május 29. Népstadion

Oros Ágnes emlékezik

Oros Ágnes:

„Az első kört elég erősen kezdtem, elhúztam a többiektől (a részidő 66 mp volt), akik 400 méternél értek utol. Ekkor Müllerová ment az élre, akit 550 méternél Jurewitz és Kazi utolért, és elhúztak a csehszlovák futó mellett. 600-nál Jurewitz erősített, de Kazi, kissé kívülre húzódva, tartotta vele az iramot. A célegyenes bejáratánál Kazi Jurewitz mellé ért, és megkezdte a hajrát. 40 méteren keresztül fej-fej mellett küzdöttek, ekkor azonban Kazi beleerősített, és ezt már nem bírta Jurewitz. Kazi Aranka a célba frissen érkezett, mintegy 3 méteres előnnyel, és a 880 yardnál kifeszített célszalagot világcscsúcsot jelentő idővel – 2:11,6 – szakította át. Én 800 méteren 2:13-mal egyéni csúcsot futottam, legyőztem Müllerovát. Kazi Aranka eredményét a közönség hatalmas tapsal fogadta. Az én eredményem az Érdemes Sportoló szint elérését is jelentette számomra.”

Eredmények

800 m

1. Kazi Aranka (Bp. Lokomotív) 2:11 országos csúcs
2. Jurewitz (NDK) 2:11,4 NDK csúcs
3. Oros Ágnes (Bp. Honvéd) 2:13
4. Müllerová (Csehszlovákia) 2:15,5
5. Bácskai Anna (Bp. Előre) 2:16,2
6. Fürst Helén (Bp. Vasas) 2:16,4

880 yard 1. Kazi Aranka 2:11,6 világcscsúcs, régi: Ball (Anglia) 2:14,5 (1952)

A véletlenek játékaival kell kezdenem a visszaemlékezést. Aran-kával egy napon születtünk a Kispesti Szülőotthonban. Máshol kezdtünk atlétizálni, ő Szolnokon, én Kispesten, és még 18 évesek sem voltunk, amikor a felnőtt válogatott tagjai lettünk. Még egyszer

közelített az életpályánk. Már felnőtt fejjel jártunk egyetemre, Ari a tanári pályát választotta, én a Műegyetemen diplomáztam. Visszatérve a sporthoz. Négy évig, 1951 és 1954 között sok hazai és nemzetközi versenyen küzdöttünk, 1951 Arinak, 1952 nekem sikerült jobban. 1953 Arinak volt kitűnő éve, a bukaresti VIT-en országos csúcsot futott, majd még két alkalommal javította meg azt. 1954 fényes sikereket hozott mindkettőnknek. Ari világcscsúcsot futott 880 yardon, majd Bácskai Annával kiegészülve világrekordot futottunk a 3×880 yardos váltóban. Emlékezetes marad a stockholmi svéd–magyar verseny is. Az első kört én vezettem, majd Ari hatalmas lendülettel elfutott mellettem, és fantasztikus új magyar csúcsot ért el, alig maradván el a fennálló világcscsúctól. A közönség nagy tapsal köszönte meg. Másnap „A fehér futó istennő” címmel jelent meg tudósítás az újságokban. Ha akkor valaki küzdelemre szorítja Arit, ő megfuthatta volna harmadik világrekordját is.

Milyen versenyző volt Kazi Aranka? Kitűnő fizikai adottságai bátor versenyzéssel, feltétlen győzni akarással párosultak. Lendületes mozgása azt az illúziót keltette, hogy csak a futás gyönyörűségéért versenyez. Ám ahogy a nemzetközi mezőnyben is javultak az eredmények, eljött a kemény, gyötrő edzések ideje. Ari ezt eleinte nehezen tűrte, de a sikerek rávezették, hogy érdemes és kikerülhetetlen a kemény munka a kimagasló eredményekért. Az atlétikai versenyeken ritkán telnek meg a lelátók. Kazi Aranka versenyei vonzották a nézőket, nemcsak a várható izgalmak, de az esztétikus látvány miatt is. Az igazságérzetünk szerint Kazi Aranka hosszú, boldog életet érdemelt volna. Nem így történt.

A VERSENY

A képen balról jobbra haladva a versenyzők:

Fürst Helén (2-es pályán fut), Fonyó ?(sötét felsőben), Kovács Ilona (fehér felsőben), Müllerová, Bácskai Anna (sötét szerelésben), Kazi Aranka (takarásban), Ursula Jurewitz, Oros Ágnes

Többre volt hivatott

Tükör Magazin 1973. július 10.:

„Lehet, hogy hosszú idő után ismét szerepet játszik majd a magyar középtávfutás a nemzetközi porondon? **Mohácsi Péter** új korszaka ezzel a reménnyel kecsegtet.”

MTK Híradó 1974. október:

„**Mohácsi Péter** a legtehetségesebb atlétánk. Reméljük, akarateréjét növelve beváltja a hozzá fűzött reményeket.”

Többször volt olimpiai kerettag, országos bajnokságot nyert 1.500 m-en, 5.000 m-en, 10.000 m-en és mezein a 70-es évek kiváló távfutója, az MTK sokszoros válogatott atlétája.

Egyéni legjobb eredménye 5.000 m-en 13:41,6 volt, amelyet 1973-ban ért el.

– Hogyan kezdődött? Miért az atlétikát, a futást választottad? Ki fedezte fel a tehetséged?

– 16 éves voltam, műszerész ipari tanuló. Egy őszi napon volt egy felmérő futás, 2000 m, nem sikerült jól, a győztes lekörözött. Következő tavasszal, 1963-ban ismét futottam

a 2000 méteren. Ekkor már én köröztem le a legjobb futót. Lovas Jenő tanár úr elküldött az Előre-pályára, Szobonya László edzőhöz.

Nála kezdtem el rendszeresen atletizálni. Két hónap múlva a középiskolás Budapest Bajnokságon 400 m-en 3. lettem, 53 mp-cel. Rá két hétre, az országos bajnokságon 51,7-tel 2. helyezett lettem. 800 m-en 1:55-öt tudtam. A következő évben mint ifi válogatott 800 m-en 1:53,0-at futottam. 1964-ben olimpiai kerettag lettem.

– Hogy érzed, sikerült kihoznod magadból a maximumot? Elérted azt az eredményt, amit szeretnél volna?

– Azt gondolom, hogy jobb eredményeket is érhettem volna el. Talán ha Hires Lászlóhoz kerültem volna, de az MTK-tól megkaptam mindent. Kovács József (Bütyök) talán nem volt olyan jó edző, mint amilyen kiváló futó. Rajta kívül Kelen Jánosnál edzettem, majd Szabó Miklós futókollegiumában. Nagyszerű edzőtársaim voltak a klubnál, Borsos József, Kiss Lajos és Cinkovszky Pál, akivel a legszívesebben edzettem.

– Mennyit és miket edzettél?

– Gyakran mondták rólam, hogy az edzésen lazszálok, mert könnyen, lazán futottam. Alapozáskor gyakran voltak hegyi futások, 16-22 km, benne váltogattunk, iramjátékkal, felfelé a hegynek. Szerintem ezek a futások engem lassítottak. Résztavos edzéseknél jellemző volt a 10-15 db 300 m, 100 m dzsoggal, 43 mp körül, a végén beleadtunk mindent. Ugyanakkor azt gondolom, hogy nagyon hiányoztak a kimagasló eredmények eléréséhez a magaslati edzőtáborok.

– Országos bajnokságot nyertél 1.500, 5.000 és 10.000 m-en. Melyik táv volt a kedvenced, és melyik bajnoki címed a legkedvesebb?

– Az 1.500 m-t szerettem a legjobban, ezen a távon futottam olimpiai „A” szintet. Később az 5.000 m lett, amihez a legkedvesebb versenyem fűződik, amely egy Népszava Kupa volt 1973-ban. Sokan az edzők közül is arra ösztönöztek, hogy elsősorban a hosszú távokra, az 5.000 és a 10.000 m-re koncentráljak.

– Milyen kapcsolatod van napjainkban szeretett sportágaddal?

– Én egyre több fiatal atlétát látok az utóbbi 10 évben, és bízom, hogy egyre sikeresebb lesz szeretett sportágunk. Nagyon szép lett az új MTK-stadion, nagyon örültem neki. Véleményem szerint nagy szükség van a sportlétesítményekre. A fiatalokat mozgásra kell ösztönözni. A sportpályák vonzzák a fiatalokat.

*Az a bizonyos emlékezetes verseny.
Népszava Kupa 1973. 06. 17. 5.000 m.
Mohácsi Péter (419) az élre tör, és biztosan győz.
Ideje: 13:41,6*

Tóth Béla sokszoros országos bajnok távfutó

Mohácsi Péter az MTK, én az Ú. Dózsa atlétája voltam. 1974-1975-ben az edzője lettem. Jó volt vele edzeni. Nagyon jó csapattag és edzőtárs volt. Futómozgása laza, könnyed, ideális volt, ezért sokszor úgy tűnt, hogy nem edz teljes intenzitással, de ez nem volt igaz. Jó versenyzői adottságokkal rendelkezett. A versenyeken volt egy utolsó 500 m-es hajrája, amivel általában leszakította a versenyzőtársait. Emberileg is egy segítőkész, jó barát.

Cseke

A magazin megjelenését támogatja:

**Nemzeti
Együttműködési
Alap**

MINISZTERELNÖKSÉG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.